

VIER AANSLAGEN OP HET LEVEN VAN SPURGEON

David zei ooit: "Er is maar als een schrede tussen mij en tussen den dood" (1 Samuël 20:3).

Bijna deed Charles Spurgeon die stap verschillende keren.

Nadat Spurgeon was geboren gaf zijn moeder, Eliza, geboorte aan zestien kinderen. De helft van hen stierf. Ziekten als de pest die de school van Spurgeon in Newmarket had gesloten, hadden de prediker gemakkelijk kunnen doden voordat zijn bediening zelfs maar begon. Een enorme cholera-uitbraak doodde tienduizend Londenaren tijdens Spurgeon's eerste jaar in de stad. Veel van degenen die stierven waren leden van zijn kerk.

"De hele dag, en soms de hele nacht lang, ging ik van huis tot huis rond en zag mannen en vrouwen sterven, en, o, wat waren ze blij mijn gezicht te zien. Toen velen bang waren om hun huizen binnen te gaan, zodat ze de dodelijke ziekte niet zouden krijgen, werden wij, die geen angst hadden voor zulke dingen, graag aangehoord toen we spraken over Christus en over goddelijke dingen."(Autobiography 1:371)

Spurgeon liep ooit onder een bouwterrein terwijl; er een groot stenen blok van de steiger viel dat het hoofd van de prediker op een afstand van slechts enkele tientallen centimeters miste.

Drie jaar voor zijn dood tuimelde Spurgeon een trap af en volgens een getuige deed hij een dubbele salto in de lucht voordat hij zijn hoofd tegen de marmeren vloer sloeg. Met zijn slechte gezondheid en fragiele gewrichten had deze landing gemakkelijk ribben, botten of erger kunnen breken. In plaats daarvan verloor hij slechts een paar voortanden.

Hoe bizar en schijnbaar toevallig deze incidenten ook waren, er werden in feite vier moordpogingen ondernomen op het leven van Spurgeon.

1. "Als je op dit moment niet het huis verlaat, breek ik elk bot in je lichaam."

Op een avond liep Spurgeon langs de gang van zijn "Helensburgh House" toen hij een luid gebons aan de voordeur hoorde. Zodra hij de deur opendeed, sprong een wild uitzierende man, bewapend met een enorme stok, naar binnen, gooide de deur dicht, ging met zijn rug tegen de deur staan, en op de meest bedreigende manier, kondigde hij aan dat hij gekomen was om "Dhr. Spurgeon te doden!"

"Je moet mijn broer bedoelen," zei de prediker. "Zijn naam is Spurgeon."

"Ah!" Zei de waanzinnige, "het is de man die grapjes maakt die ik wil doden."

"Oh, dan moet je naar mijn broer gaan," zei Spurgeon, "want hij maakt grappen! "

"Nee," zei hij, "ik geloof dat jij de man bent. "Toen riep de waanzinnige man uit." Ken je het gesticht verderop? Dat is waar ik woon, en er zijn tien mannen voor nodig om me vast te houden.

"Tien mannen! Zei Spurgeon. "Dat is niks; je weet niet hoe sterk ik ben. Geef me die stok. "Toen hij het wapen greep, opende Spurgeon de deur en schreeuwde met meest indrukwekkende tonen: "Als je op dit moment niet het huis verlaat, breek ik elk bot in je lichaam." De vreemdeling verliet het huis en na een paar dagen werd hij teruggebracht naar zijn gesticht" (*Autobiography* : 3:196-97)

2. "Bijna gestoken door een meszwaaiende Franse gek"

Tijdens de vakantie van Spurgeon in Mentone, Frankrijk, drong een gek met een mes zijn kamer binnen in Hotel des Anglais. Spurgeon, die die dag fysiek leed, lag op het bed toen de waanzinnige binnenkwam. "Ik wil dat je mijn ziel redt," riep de vreemdeling uit. Spurgeon probeerde hem te kalmeren door hem te laten knielen bij het bed. De prediker bad en zei hem toen om weg te gaan en binnen dertig minuten terug te komen. De autoriteiten probeerden de man te onderwerpen toen hij het hotel verliet, maar hij slaagde erin iemand op straat neer te steken voordat hij een verschrikkelijk tragisch einde had bereikt (*Autobiography* 4:209).

Elke keer dat Spurgeon Mentone bezocht, "is hij nooit die plek gepasseerd zonder naar die bepaalde kamer te kijken en God te danken voor de genadige bevrijding die hij daar heeft ervaren" (*Autobiography* 4:209).

3. "We vertrouwen erop dat een stevig koord snel zijn weg zal vinden om zijn welsprekende keel."

In de jaren die leidden tot de Amerikaanse Burgeroorlog, verwoestte Spurgeon's houding tegenover de slavernij zijn reputatie in de zuidelijke staten. Zijn preken, boeken en traktaten werden

gecensureerd en verbrand. Karaktermoorden werden gepubliceerd. Velen wensten zijn ondergang. Als Spurgeon door de zuidelijke staten had gereisd, wat hij van plan was om in 1859-1860 te doen, zou hij waarschijnlijk zijn vermoord. Doodsbedreigingen zoals deze kwamen vaak voor: "Als de farizeïsche schrijver zich ooit in deze delen zou vertonen, dan vertrouwen we erop dat een stevig koord snel zijn weg zal vinden om zijn welsprekende keel" ("Preken van de heer Spurgeon, verbrand door Amerikaanse slavenhouders", *The Southern Reporter en Daily Commercial Courier* 10 april 1860).

4. "Een Ierse bom in de Metropolitan Tabernacle"

Voor de 50e verjaardag van Spurgeon vond op 18 Juni 1884 een jubileumdienst plaats in de Metropolitan Tabernacle. Duizenden mensen woonden het evenement bij, waaronder DL Moody en Archibald G. Brown.

"Er wilden zoveel mensen aanwezig zijn, dat er twee avonden apart gezet moesten worden voor de samenkomsten; en zelfs toen moesten honderden mensen met toegangsbewijzen worden geweigerd, want deze mensen konden alleen toegelaten worden, als het gebouw twee keer zo groot was geweest, zelfs dan zou het geen enkele moeite kosten om het gebouw beide nachten te vullen" (Autobiography 4:241 -42).

Spurgeon wist niet dat de Ierse Republikeinse Broederschap van plan was om het evenement te bombarderen. Tijdens de Grote Hongersnood in Ierland tussen 1845-1852, stroomden duizenden Ieren naar Engeland. Het anti-Britse sentiment leidde tot de vorming van de Ierse Republikeinse Broederschap, oftewel Fenians (Fianna Eireann was de naam van een legendarische Ierse krijgerstam).

"Ik veronderstel dat een Fenian zich nooit goed voelt behalve wanneer hij zijn fouten voelt en nooit vrede heeft behalve wanneer hij in oorlog is" (ST september 1870:432).

De politie werd op de hoogte gebracht van de Ierse bombedreiging en woonde het evenement bij om ervoor te zorgen dat de "vreselijke realiteit" niet volgens plan verliep.

"Er waren waarschijnlijk nog nooit zoveel rechercheurs en politieagenten in het gebouw geweest."

Slechts een handvol ambtenaren kende het "vreselijke geheim." Op dat moment werd zelfs Spurgeon niet op de hoogte gesteld van de aanstaande ramp.

"Met doordachte en tedere bekommernis werd alle kennis van de dreigende explosie voor de voorganger geheim gehouden; en het was pas toen hij in het rijtuig op weg was naar huis, dat

mevrouw Spurgeon hem het alarmerende nieuws vertelde; en samen dankten zij God dat het kwaad was afgewend "(Autobiography 4:242).

De tabernakel van Spurgeon zou later worden gebombardeerd, eerst door suffragettes in 1914 en later door de Duitsers in 1941. Maar tijdens de jubileumdienst van Spurgeon werd het complot verijdeld en de herder en leraar overleefde het om het Evangelie opnieuw te mogen prediken.

Een laatste woord

Spurgeon werd bijna neergestoken met een mes, gedood door cholera, doodgeslagen door een stok, verpletterd door een blok, opgehangen aan de nek en opgeblazen door een bom. Het is een opmerkelijk bewijs van de voorzienigheid van God dat Spurgeon zijn levensverwachting overleefde met zeventien jaar (zijn levensverwachting was 40 jaar toen hij op 19 juni 1834 werd geboren). In zijn preek *Mijn tijden zijn in Uw hand*, sprak Spurgeon over Davids woorden in Psalm 31:15: Het einde van het leven wordt niet bepaald door het scherpe mes van het lot; maar door de hand der liefde. We zullen niet vóór onze tijd sterven, we zullen ook niet te lang op het toneel blijven. . . . *Mijn tijden zijn in die handen die aan het kruis zijn genageld voor mijn verlossing" (MTP 37:278, 280).*

